

Pinsedag

opprandt ikke med sol og varme, men med sne og kulde. Likevel blev det varmt i hjertet hos mange. Og det vil sikkert bli det hos alle, når de hører, at der pinsedagen kom hele 3 lastebiler fra Orkdal og Orkland, bemannet med 7-8 kjekke karer under ledelse av den staute byggmester Mellbye, og som før vi viste ordet av det hadde fylt begge rummene ved Bedehussalen med klær, sengetoi, tepper, skotei, mel, poteter og andre gode stabbursvarer. Det var prestSkrendal, som selv er Nordmering, som sammen med andre hadde fått istand denne storartede og hurtige hjelpeaksjon for de brandlidte i Straumenes.

Noen av våre damer (ja misforstå oss ikke, de var ikke alle våre, bem. av red.) fikk en travel pinsedagen lenge utover med utpakkning og sortering. Og allerede pinsedags morgen gikk vi igang med utdeling til de nærmest boende, av de brandlidte. Og snakk om pinsegleder! Riktignok fikk ingen av oss delta i gudstjenesten og en slik dag skilte jo helligheldes men både prest og proft vil sikkert glede sig over, at plassene i kirken blev optatt av andre, mens endel av oss andre arbeidet i denne tjenesten. Hjertens takk kjære Orkdalinger. Måtte Vårherre spare Eders vakre bygder og prektige befolkning fra de samme redselsfulle tider, som vi har gjennomgått. Noe bedre kan vi ikke ønske Dere.

2. dandag

blev som den foregående sur og kald, men vi fikk en innledning til å dele ut en del også da. -

Vi trodde forevrigt, at pinsen skulle bli kald og varm. Den blev bare det første. Hadde vi enda hatt noen til å pratere med verhanen R.D. forut, hadde vi nok kommet til å tre rett. Men intet er vel så galt, at det ikke er godt for noe. Det beste det iallfall for så langt som av byen vår. Det har jo nemlig vært slik, at "Mal" skulle gjøre "søndens lader fulle", - et ordtak som har brukt å slå til, så i oss bare gjorde oss over litt kulde, ti det kan trænges når dette mot de fulle lader.

Byprost Hjelbu

var innom her igår på sin årlige tur til Trenchheim til byen, hvor han holdt gudstjeneste.

Vi hadde den gløve å bli i byen, men og tross det, vi kunde, for den storartede hjelpeaksjon, som man vil se i avisene før og som allerede har gitt så vakre resultater. Vi fikk en liste over de saker, som allerede var sendt til byer og som sikkert kan være forleitt utover også til de evakuerte. Domprosten hadde hatt konferanser i byen med ordfører og rådmann i ansl. den videre utvikling. Likevel holdt han vært i Molde og konferert med Fylkesmann Ribheim, som var kjækket på en tur til Oslo. Dermede vilde der også bli satt igang en hjelpeaksjon.

Hjelpeaksjonen

I denne forbindelse vilde vi gjerne nevne, at der her organiseres en frivillig hjelp til fordeling av de forskjellige varer som sengetoi etc. og hermetikk, som kommer inn. Oppnevnt utkomite for hver av de bygder, hvor der er mange evakuerte, brandlidte og som kan arbeide sammen med de derv. kontorere. Disse har jo register over alle. Det er sikkert mange damer, som hver i sin bygd vil være med i et slikt arbeid. Og hovedkomiteen i byen har vel, eller ber få hurtigst-oppgave over påstande og personer, både for hvem det er brandt og ikke, slik at forendelse av varene kan skje i forhold dertil. Men der ber handles hurtig da folk trenger helliglign til den avveking i kost-en og det tillegg til den knappe rasjon, som i. ex. hermetikk kan gi dem. Men la det skje litt kvikt.

Byfogdkontoret

Åpner idag i Damhjemmet, Langvelen. Byfogden opplyser, at det allervæsentligste av arkivet var bragt i sikkerhet i god tid. Deriblandt panteregistrens. - i byen måtte naturligvis stansse noen dager. Vi går dog ut fra, at den nu er optatt igjen.

Lærerstunden

Anmodes om å ordne med undervisning av barna. Så herinne på Straumenes. Kall sammen til et møte med interresserte foreldre, så blir der nok en råd me lokaler. Det vil distrahere både Eder selv og barna og ikke minst foreldrene. I byen kan det vel forelselig ikke bli noen skolegang. -